

KANT · SESSIÓ 45

Lectura guiada: inici de la Fonamentació

REFERÈNCIES DE LA SESSIÓ

Pàgines de teoria de la sessió: pp. 105-112 del Dossier Resum.

Font primària utilitzada: p. 107,108,108 del Dossier Resum.

Correspondència: DIRECTA.

FONT PRIMÀRIA

Immanuel Kant, Fonamentació de la metafísica dels costums Fragment 1 · Dossier Resum, p. 107 (numeració interna) [1] [Res (cap do natural ni de la fortuna en si mateixos) no pot ser tingut sense restricció per bo llevat d'una bona voluntat] No és possible pensar res dins del món, ni tampoc fora d'aquest, que pugui ser tingut per bo sense cap restricció, llevat d'una bona voluntat. Intel·ligència, enginy, discerniment i com vulguin dir-se els altres talents de l'esperit, o coratge, tenacitat, perseverança en les resolucions, com a qualitats del temperament, sens dubte són totes coses bones i desitjables en més d'un sentit, però també poden ser extremament dolentes i perjudicials, Si la voluntat que ha de fer servir aquests dons de la natura, i la peculiar modalitat de la qual s'anomena per això caràcter, no és bona. El mateix passa amb els dons de la fortuna. El poder, les riqueses, el punt d'honor i fins i tot la mateixa salut, així com aquest ple benestar i aquest estar content amb el seu estat que es resumeixen sota el rètol de felicitat, infonen coratge i moltes vegades insolència allà on no hi ha una bona voluntat que corregeixi el seu influx sobre l'ànim i adegui a un fi universal el principi global de l'obrar. No cal dir que un espectador imparcial, dotat de raó, mai no pot sentir-se satisfet en contemplar com van de bé les coses a qui manca completament d'una voluntat purament bona, i, així, la bona voluntat sembla constituir una condició imprescindible fins i tot per fer-nos dignes de ser feliços.

Fragment 2 · Dossier Resum, p. 108 (numeració interna) [3] [La bona voluntat és bona en si mateixa no per la seva capacitat d'obtenir qualsevol fi proposat i sense avaluar cap utilitat en la seva valoració] La bona voluntat no ho és pel que produeixi o aconsegueixi, ni per la seva idoneïtat per aconseguir un fi proposat, és bona només pel voler, és a dir, és bona en si mateixa. Considerada per si mateixa és, sense comparació, molt més estimable que tot el que gràcies a ella es pogués veure materialitzat en favor d'alguna inclinació i, fins i tot, si es vol, del compendi de totes aquestes. Fins i tot quan, a causa d'un destí particularment advers o a causa del mesquí aixovar amb què l'hagi dotat una natura madrastra, a aquesta voluntat li faltés la capacitat per portar a terme el seu propòsit i deixés de complir-lo absolutament (no perquè s'hagi limitat a desitjar-lo, sinó malgrat la gran tenacitat per arregar tots els recursos que tingui al seu abast), aquesta voluntat brillaria malgrat tot per si mateixa com una joia, com alguna cosa que posseeix el seu ple valor en si mateixa. La utilitat o el fracàs no poden afegir res a aquest valor ni en poden treure res. Aquesta utilitat seria comparable amb la muntura que es posa a una joia per manejar-la millor en comerciar-hi o per atraure l'atenció dels inexperts, però no per recomanar-la als pèrits ni quitar-ne el valor. Fragment 3 · Dossier Resum, p. 108 (numeració interna) [4] [Per comprendre el concepte de bona voluntat en si, s'ha d'analitzar el concepte de deure] Per desenvolupar el concepte d'una bona voluntat que sigui estimable per si mateixa sense un propòsit ulterior, tal com es troba ja en el sa enteniment natural, sense que calgui ser ensenyat, sinó més aviat explicat, per desenvolupar, doncs, aquest concepte que presideix l'estimació del valor global de les nostres accions i constitueix la condició de tota la resta, examinarem abans

el concepte de deure, que conté la noció d'una bona voluntat, encara que sota certes restriccions i obstacles subjectius que, lluny d'amagar-la o fer-la irreconeixible, més aviat la ressalten amb més claredat gràcies a aquest contrast.

GUIA DE LECTURA DE LA SESSIÓ

1. Identifica el problema filosòfic concret que planteja el fragment.
2. Formula la tesi o idea central amb les teves paraules.
3. Explica els conceptes del fragment que coincideixen amb el contingut de la sessió.
4. Relaciona el fragment amb el conjunt de la filosofia de l'autor sense limitar-te a resumir-lo.

